

Aan dit boek kunnen geen rechten ontleend worden. Dit is een waar gebeurd verhaal. Om privacy redenen is dit boek onder pseudoniem geschreven en zijn de namen van personen en woonplaatsen gefingeerd.

Onrecht van het Recht

door

Christine de Roos

Het houdt niet op, niet vanzelf.....

Inleiding

Gijs wordt in 1918 geboren. Hij is het derde kind in het gezin van een kleermaker. Het is een arm gezin, mede omdat zijn vader en broer zwaar astmatisch zijn. Door zijn slechte gezondheid is de vader van Gijs niet in staat alle dagen te werken. Het gezin heeft het, door deze omstandigheden, moeilijk en moet de eindjes aan elkaar knopen. Om aan extra geld te komen gaat de moeder van Gijs bij “de rijkere families” schoonmaken.

Na de lagere school gaat Gijs als hulpje in een groot theater werken. Daar ziet hij “de welgestelde mensen” in mooie kleding het theater binnenkomen en vergaapt hij zich aan hun rijkdom. In deze jaren besluit hij dat hij in zijn leven iets wil bereiken, want hij wil nooit meer arm zijn en hij droomt ervan om een eigen zaak op te bouwen.

Aan het begin van de tweede wereldoorlog leert hij, op een dansavond, Johanna kennen. Het is liefde op het eerste gezicht en binnen een jaar trouwen ze. Aan het eind van de oorlog wordt hun eerste kind, Ruben, geboren. Drie jaar later krijgen ze een dochter en ze noemen haar Ingrid.

Om een betere baan te krijgen volgt Gijs studies in de avonduren en als eerste slaagt hij voor zijn middenstandsdiploma. Gijs heeft gevoel voor kleur en stijl en bij de wooninrichting ligt zijn hart. Hij heeft al enige ervaring in deze branche, wanneer hij een baan bij een grote meubelzaak krijgt. Gijs, Johanna en de kinderen verhuizen, zodat ze in de buurt van het werk van Gijs wonen en er volgen gelukkige jaren, vooral voor Johanna. Ze onderneemt veel met haar

buurvrouw, die tevens haar hartsvriendin is. De zondagen zijn er voor het gezin en met hun vieren of samen met de familie gaan ze er vaak op uit.

Zeven jaar later verneemt Gijs, van een leverancier, dat er een meubelzaak te koop wordt aangeboden. Hij heeft nu de mogelijkheid om zijn droom werkelijkheid te laten worden en een eigen zaak te starten. De meubelzaak ligt in een andere stad. Een stad met een bloeiend centrum en Gijs pakt zijn kans. Hij steekt al zijn geld in zijn firma: de “firma Benka”. Zelfs het spaargeld van de kinderen is, tot groot ongenoegen van Johanna, nodig om dit doel te bereiken. Wederom verhuist het gezin om dichterbij het werk te wonen. Het is hard werken en na iedere werkdag wordt thuis de kas gecontroleerd. Ruben werkt, naast zijn studie en ook later naast zijn baan, veel mee in de winkel om de kosten zo laag mogelijk te houden en als investering voor de toekomst. Tijdens de vakanties vervangt Johanna het personeel. Na jaren hard werken en zuinig leven, jaren waarin Gijs ook nog twee dependances van de firma Benka opent, bouwt Gijs een groot nieuw winkelpand in het centrum van de stad.

Eén van de bestaande panden moest weg in verband met stadsrenovatie. Hij verkoopt de bestaande panden en brengt alles onder in het nieuwe winkelpand.

Tevens bouwt hij zijn droomhuis, een bungalow, waarbij hij zelf de woning ontwerpt. De nieuwe woning is prachtig, maar betekent weer “een verhuizing” voor Johanna en zij is hier niet blij mee. Johanna heeft het naar haar zin in haar oude huis en nu moet ze weer opnieuw beginnen. Zakelijk is het succes van Gijs op een hoogtepunt, maar het huwelijk tussen Johanna en Gijs wankelt, want Johanna kan de voortvarende Gijs niet bijhouden. Zij had het leven graag iets eenvoudiger gezien. De kinderen wonen niet meer thuis en ze voelt zich alleen, want Gijs leeft voor zijn werk en is altijd in de winkel aanwezig. Ingrid is getrouwd met Henk en Ruben woont met zijn vrouw in Japan. Ook al hebben Gijs en Johanna zakelijk veel bereikt, in hun persoonlijk leven zijn ze uit elkaar gegroeid.

Johanna en Gijs bridgen veel. Tijdens een gezamenlijke bridgevakantie ontmoet Gijs Agnes. Dit is een vrouw met een “glamour uitstraling”, de “glamour” die hij in zijn jeugd heeft gezien toen hij nog in het theater werkte en hij wordt verliefd op haar. Agnes is een weduwe met een middelmatig inkomen. Hij gaat scheiden van Johanna en met Agnes samenwonen.

Johanna voelt zich erg gekwetst en blijft verbitterd achter in de bungalow. Toch krijgt Gijs, wanneer de eerste vlinders in de buik over zijn, een gevoel van spijt. Het nieuwe leven valt hem tegen. Johanna kon hem dan wel niet bijhouden, maar ze werkte hard en was er altijd voor haar gezin. Zijn nieuwe partner Agnes is liever lui dan moe en houdt van het luxe leven. Na de scheiding heeft Ingrid voor haar vader gekozen en het contact met Johanna verbroken, want in haar ogen leeft haar moeder te bekrompen. Ze is kwaad op haar, omdat ze zich niet genoeg aan haar vader heeft aangepast.

De drie kinderen van Agnes wonen niet meer thuis. De oudste is een dochter. Zij is lesbisch, maar wanneer zij uit de kast komt, wordt dit door Agnes niet geaccepteerd. Ook haar zus Bea wil hier niets van weten. De dochter van Agnes heeft een vriendin en samen verhuizen ze naar het buitenland. Het contact met haar moeder en Bea is dan voor altijd verbroken en zal nooit meer hersteld worden. Haar tweede dochter, Bea, is het oogappeltje van Agnes, dus de “perfecte dochter.” Bea is getrouwd met Allard en samen krijgen ze een zoon en een dochter. Het derde kind van Agnes is een zoon en is zwaar autistisch. Deze zoon voelt zich niet begrepen door zijn moeder en bovendien mist hij zijn oudste zus verschrikkelijk. Hij besluit van huis weg te lopen en zich aan te sluiten bij een sekte. Een jaar na zijn verdwijning wordt hij in een klein appartement dood aangetroffen, overleden doordat hij zichzelf verwaarloosde.

Gijs en Agnes wonen samen en hierdoor ontmoeten Ingrid en Henk, Bea en Allard. De twee koppels liggen elkaar goed en ze raken bevriend. Deze vriendschap is zelfs zo innig, dat ze bij een eventueel overlijden voogd over elkaars kinderen worden.

Bea en Ingrid zijn als zussen en zo stellen ze zich ook aan iedereen voor.

Ruben woont in Japan en de scheiding van zijn ouders gaat een beetje aan hem voorbij.

Vier jaar na de scheiding van haar ouders krijgt Ingrid ruzie met haar vader. Na de scheiding werden de bezittingen van Johanna en Gijs verdeeld. Gijs wilde de zaak houden en Johanna het huis, maar om de verdeling evenredig te houden, moest Gijs haar een bedrag uit de zaak betalen. Toen Ingrid en Henk trouwden heeft Gijs hen geld geleend, zodat ze een huis konden kopen. De afspraak was dat zij dit bedrag een paar jaar later terug zouden betalen. Gijs koopt een huis en wil hier met Agnes gaan wonen. Door de scheiding zit hij financieel krapper en vraagt hij het geleende geld terug. Ingrid is het hiermee niet eens en ze is razend op haar vader. Ze betaalt weliswaar de lening aan Gijs af, maar wil hem nooit meer zien. Dit heeft kennelijk ook gevolgen voor haar relatie met Bea en Allard, want nu ze haar vader niet meer ziet, is de “goede vriendschap” tussen Ingrid, Henk, Bea en Allard definitief voorbij.

Steeds vaker vraagt Gijs zich af waarom hij niet bij Johanna is gebleven, want hij mist zijn gezin verschrikkelijk. Ook Johanna heeft het moeilijk, ze voelt zich eenzaam en in de steek gelaten. Gelukkig komt Ruben met zijn gezin terug naar Nederland en Johanna is hier zielsgelukkig over, bovendien is ze stapelgek op haar kleinzoon Sven.

Vijf jaar na de scheiding wordt Johanna ernstig ziek. Ruben stelt Ingrid hiervan op de hoogte. Nu Ingrid met haar vader geen contact meer heeft, is het voor haar makkelijker om het contact met haar moeder te herstellen en Johanna sluit haar ingewikkelde dochter weer in de armen. Ingrid heeft twee dochters, die regelmatig bij oma komen.

Ruim een jaar later overlijdt Johanna aan de gevolgen van kanker. Gijs vindt dit vreselijk, vooral omdat hij zijn kinderen en ook Johanna niet heeft kunnen steunen. Hij gaat gebukt onder een enorm schuldgevoel en meerdere malen wenst hij dat hij bij haar was gebleven. Tot zijn grote verdriet wilde Johanna hem, na de scheiding, nooit meer zien en dus is hij ook niet welkom op haar begrafenis. Op de dag van haar begrafenis bezoekt

Gijs alle plaatsen die voor hem en Johanna belangrijk waren. Nu hij geen afscheid van haar kan nemen en niet bij zijn kinderen kan zijn, voelt hij zich eenzamer dan ooit.

Ondanks de altijd goede relatie met zijn vader verloopt het contact tussen Ruben en Gijs stroef na het overlijden van Johanna. Gijs wil een aantal persoonlijke zaken terughebben, onder andere zes wandborden, die hij zakelijk van een leverancier had gekregen en nog in de bungalow hingen.

Johanna wist dat Gijs hierom zou vragen en ze had haar kinderen laten beloven, niets aan hem te geven.

Alles heeft zijn tijd nodig en tot grote opluchting van Gijs herstelt na een aantal maanden de relatie tussen vader en zoon.

Pogingen om zijn relatie met Ingrid te herstellen, stranden keer op keer. Twee jaar later geeft Ruben toch de drie wandborden aan zijn vader. De andere drie borden zijn in bezit van Ingrid.

Ruben zegt: "Ze zijn van jou, hang ze op, want bij mij liggen ze toch maar in de kast." Ik krijg ze ooit wel van je terug."

Gijs is niet gelukkig, maar een trotse man, die niet snel zal toegeven dat zijn tweede relatie ook mislukt is. Agnes en Gijs hebben altijd ruzie, ze zijn het nooit met elkaar eens, maar toch blijven ze bij elkaar. Hun relatie kabbelt voort, waarbij hun gezamenlijke passie voor het bridgen en de vele bridgereisjes voor de nodige afleiding zorgen.

In de zomer van 1991 krijg ik een relatie met Ruben en leer ik mijn schoonvader Gijs kennen. Hij is nog altijd een ondernemende man en vol trots vertelt hij regelmatig, hoe hij zijn zaak heeft opgebouwd. Gijs is al lange tijd met de winkel gestopt, maar hij bezit nog steeds het winkelpand. Dit pand wordt verhuurd aan drie bedrijven en hij kan, van de huuropbrengst, een riant leven leiden.

Datzelfde jaar met kerst, maak ik kennis met Ingrid en Henk. Ruben waarschuwde mij al, dat zijn zus niet de makkelijkste is en dit is niet overdreven. Henk is een oude studievriend van Ruben en door hem heeft hij Ingrid leren kennen. Als ik Ingrid voor de eerste keer de hand schud, weet ik niet wat ik moet denken. Ze doet haar best om het gezellig te maken en tijdens ons bezoek gaan we, samen met Ingrid, Henk en hun twee dochters, bowlen. Henk is heel aardig, maar zit overduidelijk onder de plak bij zijn dominante vrouw. Ik ben een stuk jonger dan Ruben en al snel laat Ingrid blijken, dat ze hiervan niet zo gecharmeerd is. Met Henk en ook met hun dochter Danielle kan ik het uitstekend vinden. Hun oudste dochter Carla zien wij weinig, want de relatie met haar moeder is dan al danig verstoord en kort na onze kennismaking verbreekt zij voor ruim 10 jaar de band met haar ouders. Overigens zal ook Danielle een paar jaar later, voor meer dan 10 jaar, haar relatie met Ingrid en Henk verbreken.

Vanaf eind 1993 wonen Ruben en ik, als expats, in Argentinië. Een half jaar later trouwen wij, tijdens ons verlof, in Nederland. Gijs is hier enorm gelukkig over en hij straalt bijna nog meer dan wij. Zo trots als een pauw rijdt hij ons die dag naar het stadhuis. 's Morgens heeft hij bloemen op de markt gekocht en op de hoedenplank gelegd, want het moet een echte trouwauto lijken. Mijn zus en Henk zijn onze getuigen. Dit laatste heeft natuurlijk weer wat voeten in de aarde, want Ingrid piekert er

niet over om, in gezelschap van Gijs, de dag bij ons door te brengen. We laten het aan haar over en uiteindelijk zijn Ingrid en Henk toch bij de officiële plechtigheid en receptie aanwezig. Ook Allard en Bea zijn naar onze receptie gekomen, maar hebben geen contact met Ingrid. Allard en Henk zijn, verbazingwekkend, tijdens de receptie nog een tijdje geanimeerd met elkaar in gesprek.

Gijs is zeer nieuwsgierig naar ons leven in Argentinië en kort na ons huwelijk komen hij en Agnes ons drie weken bezoeken. Een jaar later vertel ik tijdens ons bezoek aan Nederland, dat ik zwanger ben van een tweeling. Gijs vliegt me om mijn nek en is intens dankbaar dat hij dit nog mag meemaken en hij bestudeert de “echo foto’s” van de baby’s dan ook heel aandachtig.

Onze jongens, Rick en Roy worden eind 1996 geboren en wanneer ze 10 weken oud zijn, vliegen we naar Nederland. Ik wil onze zonen natuurlijk aan iedereen laten zien. Gijs is ontzettend blij dat hij eindelijk met zijn twee kleinzonen kennis kan maken; “twee stamhouders”, want zo ouderwets is hij nog wel. Onze kinderen krijgen van hem ieder een spaarrekening cadeau, tenslotte kan je hier niet vroeg genoeg mee beginnen.

In de zomer van 1997 keren wij terug naar Europa en vestigen wij ons in een plaatsje aan de Moezel in Duitsland. Gijs is zielsgelukkig dat we dichterbij wonen en bezoekt ons, samen met Agnes, regelmatig. Agnes moppert veel op Gijs en dit mopperen, wordt bij ieder bezoek erger. Agnes vindt dat ze geen zekerheid heeft, ze is namelijk niet met Gijs getrouwd en ze hebben geen geregistreerd partnerschap. Deze discussies waren er in het verleden vaker, maar Gijs heeft hier nooit aan toegegeven. Agnes ontvangt een weduwepensioen. Agnes en Gijs ontvangen beiden apart AOW, doen beiden gescheiden belastingaangifte en hebben elkaar financieel niet gemachtigd. Door al haar gescheld, worden hun bezoeken er niet gemakkelijker op. Haar enorme ontevredenheid is meer dan vreselijk.

Tijdens de verjaardagen van Gijs en Agnes, treffen wij regelmatig Bea en Allard met hun kinderen en wanneer we